

2016

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

No. 64

WET van 25 april 2016, houdende nadere wijziging van de Inkomstenbelasting 1922 (G.B. 1921 no.112, geldende tekst G.B. 1960 no. 84, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2011 no.100).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is om het belastingregime van binnenlandse verzekeringsmaatschappijen voor de heffing van inkomstenbelasting aan te passen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

ARTIKEL I

In de Inkomstenbelasting 1922 (G.B.1921 no.112, geldende tekst G.B.1960, no.84, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B.2011 no.100) wordt de volgende wijziging aangebracht:

Artikel 22 vervalt

ARTIKEL II

Overgangsbepaling

De reeds opgebouwde egalisatiereserve zal als volgt worden afgebouwd:

1. In het belastingjaar 2016 zal 50% van de egalisatiereserve toegevoegd worden aan het belastbaar bedrag.
2. In het belastingjaar 2017 zal het resterend gedeelte van de egalisatiereserve toegevoegd worden aan het belastbaar bedrag.

ARTIKEL III

Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.

Zij treedt inwerking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

De Minister van Financiën is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 25ste april 2016,

DESIRÉ D. BOUTERSE

Uitgegeven te Paramaribo, de 2° mei 2016
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.F. NOERSALIM

WET van 25 april 2016, houdende nadere wijziging van de Inkomstenbelasting 1922 (G.B. 1921 no.112, geldende tekst G.B. 1960 no. 84, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2011 no.100)

MEMORIE VAN TOELICHTING

Het behoeft geen betoog dat élke ondernemer in de uitoefening van zijn onderneming kan worden geconfronteerd met bepaalde risico's.

Verzekeringsmaatschappijen onderscheiden zich echter van overige ondernemers, omdat het overnemen van risico's voor deze maatschappijen expliciet tot de normale bedrijfsuitoefening behoort. Immers, iedere transactie die een verzekeringsmaatschappij aangaat, herbergt een zeker risico in zich. Met het oog op de riskante aard van de bedrijfsvoering, achtte de wetgever het noodzakelijk om de verzekeringsmaatschappijen een fiscale tegemoetkoming te verlenen. Verzekeringsmaatschappijen verkeren hierdoor in een geprivilegieerde fiscale positie ten opzichte van overige ondernemers.

De fiscale faciliteit die voor de Surinaamse verzekeraars is opgenomen in artikel 22 (oud) van de Inkomstenbelasting 1922, wijkt af van de faciliteit die de zogenoemde buitenlandse verzekeraars genieten. De in Suriname gevestigde verzekeraars mogen een egalisatiereserve vormen. De opbouw van deze egalisatiereserve vindt plaats door jaarlijks bedragen ten laste van de winst te brengen en vervolgens aan de reserve toe te voegen. Een dergelijke opbouw impliceert dat deze reserve in feite een deel van de reeds geconstateerde winst representeert waarover de belastingheffing wordt uitgesteld.

Feitelijk resulteren deze onbelaste toevoegingen aan de reserve in een permanent uitstel van belastingheffing over deze gereserveerde winst; in ieder geval tot het moment van een eventuele liquidatie van de onderneming.

De buitenlandse verzekeraars ontberen de mogelijkheid tot het vormen van een egalisatiereserve doch worden daartegenover slechts belast over een gedeelte van de in Suriname genoten inkomsten.

De directe aanleiding voor het invoeren van de egalisatiereserve voor binnenlandse verzekeraars, was gelegen in de vestiging van één verzekeringsmaatschappij in Suriname.

De wetgever vreesde dat deze verzekeraar, vanwege de kleinschaligheid van de verzekeringsportefeuille welke deze maatschappij beheerde, niet in staat zou zijn om aan haar uitkeringsverplichtingen te voldoen.

De enige beperking die door de wetgever werd gesteld aan de hoogte van het bedrag dat jaarlijks aan de reserve mocht worden toegevoegd was, dat dit bedrag niet zou mogen uitstijgen boven het beschikbare gedeelte van de in dat jaar genoten winst.

Opmerkelijk is dat het toentertijd niet wenselijk werd geacht om nadere beperkingen te stellen aan de hoogte van deze jaarlijkse dotaties, omdat de betreffende verzekerings -maatschappij een nieuwe maatschappij was die ter consolidering van haar positie een grote reserve zou moeten vormen.

Heden ten dage is het een fait accompli, dat dit besluit van de toenmalige wetgever geresulteerd heeft in dotaties en een reserve van een dermate grote omvang, dat Surinaamse verzekeringsmaatschappijen nauwelijks inkomstenbelasting betalen, hetgeen in wanverhouding staat tot de omvangrijke winsten die deze maatschappijen feitelijk behalen.

Een fiscale faciliteit ten behoeve van deze groep ondernemers welke resulteert in het niet of nauwelijks betalen van belasting, wordt als ongewenst ervaren. Immers, uitgaande van het feit dat elke ondernemingsuitoefening in meer of mindere mate onderhevig is aan risico's, valt een dergelijke preferente behandeling van Surinaamse verzekeringsmaatschappijen, ten opzichte van overige ondernemers die deze faciliteit ontberen, niet te rechtvaardigen. Mede gelet op de ontwikkelingen binnen de verzekeringsbranche die sinds de invoering van de regeling zijn opgetreden, was het noodzakelijk om het belang en de rechtsgrond van de reserve aan een evaluatie te onderwerpen.

De Suriname gevestigde verzekeringsmaatschappijen worden belast tegen het reguliere tarief voor lichamen van 36%.

Tot het moment van inwerkingtreden van deze wet hebben de verzekeringsmaatschappijen conform het oud artikel 22 een egalisatiereserve kunnen en mogen opbouwen.

Dotatie uit de winst voor de opbouw van deze reserve zal met inwerkingtreden van deze wet niet meer mogelijk zijn.

Derhalve is door de wetgever bepaald om de door de verzekeringsmaatschappij opgebouwde reserve in twee fasen m.n. in 2 jaren te doen vrijvallen.

Met dien verstande dat in het eerste jaar van inwerkingtreden van deze wet de helft (50%) van de opgebouwde reserve zal vrijvallen. Dit houdt in dat de helft van de egalisatiereserve toegevoegd zal worden aan het belastbaar bedrag.

Het resterend gedeelte van de egalisatiereserve, m.a.w. de andere helft (50%) zal dan in het tweede jaar toegevoegd worden aan het belastbaar bedrag van het desbetreffend belastingjaar.

Paramaribo, 25 april 2016,

DESIRÉ D. BOUTERSE